

VEREGBANKO

A halál ellen.

Remegnek tőle, tehetetlen,
A császárok s a koldusok,
Csönd lesz a legnagyobb tömegben,
A merre szárnya elszuhog.

Hiába fegyverek hatalma,
Nincs, a mi néki ellenáll,
Bizton megy rémes diadalra
Uraknak ura: a halál.

De a tudós éjt nappá téve,
Vallatja a természetet,
Befogja kémelő üvegébe
A levést s az enyészetet.

Év évre kél s ő szakadatlan
Munkál és nem fárad bele,
Míg végre a titok kipattan
S megoldva a varázs-ige.

Uj erőt kapnak, uj színt nyernek
A sápadt, sorvadt alakok,
És hálát mond az agg s a gyermek,
A császárok s a koldusok.

És büszke hittel uj kor épül,
Hol megtörött hatalma már
S kiejti jogarát kezéből
Császárok ura: a halál.

Felelős szerkesztő:
Dr. NUKI.

Meg jelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
C: échenyi-tér 12. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

ÉSZ.

Ammann Károlytól.

— Szellemes és eszes csevegés. —

Ne gondolja senki, hogy én tán saját eszemről szolok; hisz nem vagyok oly képzelődő mint némely, aki számár eszével az eszes emberből bolondot akar üzni, hanem csak be akarom bizonyítani hogy a magyarnál az ész nagyon uralg, ha nem is minden kópanyban, legalább a tárgy megnevezésében. Így a művészetnél például a magyar nyelvben csupa ész található: zenész, festész, színész, költész, művész, büvész, lángész stb de nem csak a művészeti de ahhoz hasonló foglalkozások és más szavaknál is, például: bölcsész, építész, gyógyszerész, vegyész, nyelvész, kertész, gépész, szemlész, méhész, tengerész, erdősz, révész stb és csak a hivatalokban csak egy észre akadunk: ügyész 's bár némelykor az ügyész esze kevesebbet és az irnokénál, még is csak külsőleg meg van az ész.

Kivánatos volna, különösen mainapság, amelyben a qualificatio kívánatos oly annyira, hogy az aki az előtt csak számár volt, qualificatiót magának megszerelve egész számárrá válik azaz kvalifikált számár lesz 's ily qualificatio mellett már jobb állásokra is pályázhatni képes, hogy minden hivatalban a főnök hivatalos címéhez az ész is hozzáragaszthassa például miniszterelnökész, főispánész, polgármesterész, igazgatóész, tábornoknagyész, főtanárész stb hogy minden hivatalban ha több nem legalább egy ész legyen feltehető.

De az ész a magyarnál még a lábbanis feltalálható: cipész; de ez úgy látszik a tánczosok 's tánczosnőkre vonatkozik, kiknek ereje a lábban rejlik és sok tudos fellépésével tanúsítja hogy eszének legnagyobb része ott van.

Szóval, alighiszem hogy van még egy más nemzet a világon, kinek annyi esze volna mint a magyaroknak és ha néha homály is borította azt, oka volt annak a tengerész (szerfölött okos kinek mindenféle sok tudományos zagyvalék van a fejében) a ki a lángészszel mindig ezivakodik: de mindig csak rövid ideig tartatott, mert a lángész a tengerészt, bár tenger ész, de azért még is csak vizes, rendszeren legyőzte és ismét lángolt.

Már azt gondolám hogy az ész dolgát már befejeztem, amidőn új gondolatok merültek fel. Ugyanis most hallottam valakitől nem mondom kitől, mert meg lehet magamtól, hogy a hivatalos osztályban még van egy ész: rendész; fogtam is mindjárt a szótárt, de hiába, észre nem találtam; meglehet hogy valahol olvastam. De teszem föl, hogy volna is rendész, a kérdés merül fel, hol a rend? — az hiányzik ám némelykor.

De a színészre nézve is van még egy megjegyzésem. Kérdelem miért volna az épen a színe az észnek? quo juri? Hát a költő nem volna az inkább a szín, a színész még pedig költője a szín észnek. Ezt az országgyűlésnél el kell dönteni. Eszembe jut most a régész is. Ezekugy is oly emberek ezime, akik az ó val foglalkoznak, trotli vén régi eszűkhöz való. — Vegyész — azt már felemlítettem, de mai világon már a borkereskedők is azzá lettek, de tekintve hogy mindannyian jó keresztények, a bort is megkeresztelik, eszerint pogánybort már nem is iszunk már, megkell nekük bo-

esájtani, különösen a vegyészetet, minthogy az ivokat korábban expedálják a más világba.

Mint mondom ez utólag jött eszembe, 's ha teremtünk nem aludnék, ő nekie is utólag jönne több eszébe minek kellene jobbnak lenni. Nevetnek hogy alszik, de nem gondolják meg, hogy 6 naponát dolgozott míg a világot létre hozta. Ha dolgozott, mennyi gombocot kellett nekie készíteni — mert a világ 's a többi világ gömbölyü — minden világban egy pár embert agyagból fabrikálni. A hányszor egy ily világ kész volt, egynek egynek oly lökést adott, hogy mai napig is forog. Hogy minden emberben nem találunk eszet, onnan lehet hogy siettetésében még egy pár embert készített 's elfelejtette bele lehelni az eszet, 's így félbarom maradt. Meg van! Tessék, innen van az hogy némely embernek oly buta, barom arca van; nem lehetetlen. A 7-ik napon teremtünk pihenni ment. Elhizem, hogy elfáradhatott, és tán mai napig is alszik, nem lehet máskép, mért ellenkezőleg ő is ugy tette volna mint én, utána irt volna még valamit. Hogy most is alszik, nincs csudálni való, mert az örökkévalóság-hoz egy pár milio évi álom nem sok, kivált oly nagy munka után: de ébredjen is már, mert ő az embert saját formájára teremtette, adott neki eszet, 's így az ember utóljára ő rola is el fog felejtkezni és az eszt imádni.

Befejezésül csak azt mondom, ne törjük fejünket, ha valakinek állása vagy egyéb foglalkozása észszel nem is végződik, mert a hol ész nincs se így se úgy nem lesz, és hogy a baromság és ostobaság mindig tulnyomo összegben fog lenni az is bizonyos és azért még sokáig várhatunk, míg az ész hajnala végkép felfog szállni.

EMVIZSGHÁZI PÁTRY ALABÁRD

pécsi jogonéz-pátri ultimói.

Kerüljétek a rossz utakat — különösen ha azok az académiára vezetnek.

Szemeitek előtt lebegjen a haza: de csak úgy hajnalban, hajnal előtt!

Ne legyetek snasszak! Kivált ha a cigány tányéroz s a tányérba vettek egy pengőt, ne hogy 9 hatost vegyetek ki, hanem legalább — 11-et.

Gyakoroljátok magatokat az irodalomban! 's ha már ti magatok azt nem tennétek, másokkal gyakorol-tassátok, teszem azt! Lajos! Egy kávé, 10 db. cigaretta, billiárd — *Aufschreiben!*

Gondoljátok meg, hogy a britannikának is hosszú szivar az árnyéka.

Mielőtt a frakkot *becsapjátok*, kísértsetek meg előbb az öreget *becsapni*.

Ha az öregetek azt kívánja töletek, *változzatok* már meg, fogjátok szaván és — *váltózzatok*.

Kedélyes.

Biró: Önt ismét tolvajlásan csípték. Nem szégyenli magát! Azt hiszi, hogy a lopásból meggazdagodik az ember?

Vádlott: Igazsága van, bíró ur, meggazdagodni nem épen lehet mellette, de egy kicsikét mégis segít az emberen.

Egyetlen ismertető jel.

— Te Náci, mit szölsz az Eibischsteinék jerőkeihez, akik vannak ikrek? En nem tudok őket megkülönböztetni, hod melik a Számi és melik a Dóri?

— Pedig van nekik ed ismertető jel, amiről meg lehet tudni: melik az edjik, melik a másik. Az edjik todniillik *títokban* sonkát szakta eni.

Praktikus gazdasszony.

A: Ez már valóban borzasztó, milyen követelők lesznek ezek a cselédek! Képzelve, a cselédemnek veszek a nevenapjára egy pár cipőt és ő nincs megelégedve az ajándékkal! Neki ruha kellett volna.

B: Óh én nagyon egyszerűen segítek a dolgon. Látja én protestáns vagyok és mindig katolikus leányt fogadok. Ő nem üli meg a kereszt napját, én meg a nevenapját s így az ajándékozgatás elmarad.

A hősök anyja.

Pógár: No anyjuk, mi ütött hozzád, hogy olyan szívzaggatóan imádkozol az előtt a Máriakép előtt?

Az asszony: Azért imádkozom, hogy a fiaim ma a kocsmában a verekedésnél egyszer már győzzenek!

Kijavitva.

— Ah üdvözlöm, gratulálok! Tehát szintén bevezett a házasság kikötőjébe?

— Kérem — csak *bemáztam!*

Kivágta magát.

Vén kisasszony (a ki uzorára ad ki pénzt fiatalembereknek): Bocsásson meg kedves uram, hogy háborgatom, de tudtára kell adnom, hogy elsején *nagy fizetésem* lesznek, azért hát arra akarom kérni hogy . . .

Fiatalember: Óh kérem, nagysád, nem fogok visszaélni e szorult helyzetével, hiszen *nekem nem tartozik* nagysád egy krajzárral sem!

Kölcsön visszajár.

Asszony: Kati, már megint összetörtél valamit!

Kati: Edes istenem, hát 'szen az üveges is csak akar élni.

Asszony: Úgy? ez a te véleményed. Na hát elsején el fogsz menni a szolgálatból!

Kati: Óh-óh, kedves ténsasszony, a miatt a hitvány kis pohár miatt csak nem fog elküldeni!

Asszony: Edes istenem, hát 'szen más eseléd is csak akar élni!

Fölösleges ijedtség.

*Őserdőben férj és neje
Sétálgatnak szép éjjelen
A bokrokat széjjel hajtvá
Ime valaki megjelen.*

„Az anyósom! — kiált a férj —
Nézd csak! szeme mélyen árgus!”
„Nem! — szól a hölgy könnyebűlten —
Nem a mama, csak egy — párducz.”

Cognac.

Tessék elővigyázónak lenni a fürdésnél!

— De hogyan jutottál, te pajtás, ezekhez a görbe lábakhoz?

— Nagyon egyszerűen! Fürödni voltam, aztán fürdés után a napra feküdtem ki, anélkül hogy letöröltem volna magamat. Elaludtam. Mikor fölébredek, — barátom! — elszornyedve látom, hogy a nedves lábaimat ez idő alatt a nap szárító melege görbére húzta!

A természetrajzból.

Tata (a sirva belépő Dolfihoz, Nő mért bögsz te jerök?)

Dolfi: A tanár ór kiállított, mert nem todtam, hod mi az a *kos*.

Tata: Te szomár, a ki vadj! Nem todsz mi aztat a *kos*? Hát omi a sirkék küzött a *ko-kos*, az a báránykák küzött edszerően a *kos*.

Az áldozati bárány.

Férj (a feleségéhez): Tüzes istennyila! most ép a születésem napjára megkapom a náthát! És ezt tisztán a te kényeztetésednek köszönhetem. Ha te nem pólyáltál volna be engem mindig olyan melegem, úgy bizonyára két héttel előbb kapom meg a katarrust s most már szerencsésen túl volnék rajta!

Jó kilátások.

Főnök (az új segédhez): Nálam nagyon jó dolga lesz, nálam akár egész élte fogytáig élélhet: óh nálam már igen sok segéd meghalt!

Szinkeveredés.

Béla fia (egy sárga-ringló-fára mutatva, a milyent ő még nem látott): Édes apám, nézd, úgy-e ez a szilva még éretlen?

Papa: Dehogy éretlen: az már teljesen érett!

Béla: Hogy lehessen ez érett, mikor még *nem kék*?

Papa: Fiam ez már ilyen szilva: ez tudniillik úgy *kékül* meg, hogy *mezsárgul*.

Vizenyös szójáték.

— Ejnye be' jól esik!
— No tisztelem az ön gusztusát, ha ez önnek jól esik.

A hány gyerek, annyi lapát.

— Lina, én most elmegyek hazulról. Maga fűtsön be a gyerekeknek: de ne vegyen — mint rendesen — négy lapát szénét, hanem csak hármát, mert a Rudolf velem jön!

Pegazus rugamok.

Kínrím-gyűjtemény.

Meleg kabát nélkül, *te Elek,*
Megviselnek téged a *telek.*

(Télközeletményes bundakínnyozati ócrím.)

Iskolánkban — az *én koromba'*
Nem volt tanár ily *vén, goromba.*

(Diákemlékezeti koridézmenyes multjelenhasonlatossági rímgoromb.)

Im' itt már az állomás,
Az út is száraz: állomárs!

(Perzsappolmányállomáseléreti kitakarodjparancso-
lászati rímrugam.)

Vadul üldöztek a lidércz-fenek,
Futánk s leestünk . . . hah! farkas verem-fenek,
Bősz vadak ránk fogaikat fenék:
Itt lenn pokol, odafenn Ég!

(Réméjikalandüldözvényészeti futpötytyanásos
jajdulvadulati fogesikorgó kímrim.)

Lovam, almás szürke, fél. —
Szolgám amazzal más szűrt kefél.

(Bajpanaszolcánykettőzött lábokrosoddrukkolmá-
nyos szürkínrínkefe.)

Mágárác Gergác

baranyai sokác az i szernyisíges káránul

A Pimteg reggelkor kicsíge be-
sitalta nekem a varozsba, hogy
meglassag mijen nagy meg van
aza hideg levege, izs hogy vegyem
a patyikabul a zorvoság, hogy ki-
hajicsen belilem aza sog zepe, ami
megszeszem zebbe a romgyos ziled-
ba, aza minduntalan szurga pizga-
lazz izs reszkirozásog, zaki a nekem
tragtal a zegiz világ; had a züt-
kezbe a feutzaba hallog, hogy
mindig czing! czing! megcsinal
valami nekem hatul. A! gondoltam,
talam valaki rongyozs szuzter zi-
nyazs nem azi csirizezs beribe fir,
izs mozs zakarja zerivel trifalkoz-
nyi, hogy zutana szalagyam izs csinaljam kravalog.
Na — gondolkostam, ez nem zelirni fogol fagyú keleg
a zanyadnak a zapadat! Hanem szip lason fogom sital-
lozni izs zecerre hirtelemseggel zegy ringezum esi-
nalni, izs a zenyim zeklivel zegy jó nagy raja kompo-
nalni a neki koszos begyar fejedre, hogy minda a
haromsasz kilencz toga leszalagya a hazsaba izs mig
radazs lenyel zutanna a pizgozs nyelved izs.

Riktig! mikor mar gondolta nekem, hogy na mozs
megkapharhac a neki kvarglija, zsubsz! zecerre hatul
megvolt a nekem zelejem, had semmi nem latoltam
mazs, csak a fedre le zegy ezegszerli piczula, zahogy
gurigazta a fedre kerezskeril.

Zeleszer meghitttem, hogy talam zesse hejed ze-
sig penyaz, had kocznamen! felveszeg, ezizs jó lez
megvenni a zenyim felesignag a neki sziletizs napra
zegypar sarga esizsma vagy fehér gyengyet nyakara
zajandikba neki.

Zalig hogy ez studirozog izs teszge belije zsebbe
a 20kros piczula, zujra hallom czing, czing! had oda
nizem, zakkor meglatog, hogy kiszalatta penyaz ne-
kem ahol megvan mandlizsebnek a fenekije.

Zegy szernyusigezs zeszme villamosozott nekem
keresztül a zenyim zagyaba! nekemen kivil belemar-
kolom a zsebbe, had a sog zaprópizzeg nem megtana-
lom semmi senem, csak zegy nagy jug, mind van vin
zaszonynag a szaja mikor zasitol.

Had a nekem 5 forind zaprópinzeg csinaltag azog a czing czing! mikor lepotyogta tilem hatul.

Au hajlige krampuz izs szend kutykuruty! Na kibzelhetig a zenyim ijjeesigeg! a szemekeg nekem mind becsukod, a szajog kitatott, izs a labog fileg kinyujtott zasztam zegy zakkora szernyu nagy zorditazs kijabalta nekem, hogy tetitil talp majd felpukkanta a zenyim gyomraja.

Tolvaj! fogjanag meg nekem! jaj zoda vagyom, zase nem megtudog mit csinilig - szaladig vagy zmegállig! mingyar van lez a nekem viged!

A sok nipeg csak bamulta ram, minda zujkabu a zbornyud, izs kirdeztig nekem mi megvan a maga baja? Kireg zalason ha szabad van kirdeezni?

In zelbeszilt a zia szeremcsidlencsesig, nagyon megsajnaloztag mind, izs keztig el segitolni nekem a zapró penyazog megkerezsni, hod zeszevisznya megtanaltug jedam, dva, tri, esetri piczulaeska, izs van nines 4 florind 60 grajezar, zagye partyi, fucs!

Jeszuzs Marizskó! ez van szip dologog! Bozse, bozse! a zizstem nyilaja vagjom belije abba a mandliba, mikor nem benne vagyom, ez megint van zaszony-nag a zoka, hogy nem zutana niz semmi se nem; latog már nikem van muszaj mindenfile neki megvizitalozni izs a jug bevarni, mer zutoljara in izs kereztil kizesem belile.

A legnagyobb zostoba szamar megvolt zaki feltanalt a mandli a Zadam izsa Ziva se nem megviselte semmi, esag zegy figefalevil katrincaza, izs mig se nem zelveszett soha zegy krajezar se azi zsebbul.

Zabezug! le velle a ruhaval mind!

BUCZKÓ BERNÁT

szab. kir. városi rőndőr
rőndőrmögései.

No má mömmöges itt van az influjancza, a mi tudniillik orosz nátha. Má az igaz hogy rosz egy nátha! A fele város ágyba fekszik tulle. Hogy nöm kaphatom mög eztet az úri nyavaját. De mikor csak nagy urak kapják mög, akik úgy is eleget heverhetnek, halom mink szögény rendőrök még csak mast vagyunk igazán fönt. Merhogy ebren muszaj lönni a szab. kir. észnek, mikó ekkora betegség tehenkődött erre ja szab. kir. városra.

A poszton égyebet sé töszök, mint arra vigyázok fő, hogy valamellik orvos batargya ee né taposson engöm vagy valami nyavajás czibilt. Ugy rontanak azok a batárok körösztü kasú a városba minha lakadalom vóna. Hátszen nekik lakadalom is.

Aztán nem tudik eemulasztanyi eztet a nyavajját. Pedig én tom annak a módgyát. Aztat csak én tunnám ki eszpetizálni a városbú. Mer lám ugye hogy

nem ide valósi ez a nyavajja, halom oroszországi? Na hát ha nem ide valósi, stanti mögállapítottam az illetőségit, nem tagadhat ee, hogy ű muszka; ha pedig muszka, akkó álómárs ki a városbu, ki csak ki muszkaországba! Úgy kizsuppolom, hommég füzet a vámná egy litert abbú a karezosbú, hoecsak obintrauf ne bánasesam!

Dejszen még valakit köne kieszpetizálni innej a városbú. Mer tom én, hogy ki hozta be hozzánk eztet a muszka kórságot. Az Englibótos, aki azokat a muszka orfejumistákat csóditette ide, aztat a hogy is nevezik Szlávi Jánszky bandát. Azutátu van itt nálunk a muszka nátha, mer azok mög babonázták a kilinesünket ahogy má szokás nálunk is a náthát egyik házbú átkülden a másikba.

Na de azér jó van így is; mög van ijedve az a nyavajás czibil, irkál is az úságokba, hohhát mi lézön velünk? Eepusztusz kutya! legalább kevesebb mér-göm lösz veletök.

Ugye mast gyünnél — nyavajás czibil — hoz-zám, — ha mernél — könyörögni: Edös Buczkó bácsi, esinyájon másik jobbb időt! — Nem esinyál k, azér se esinálok! Vesszön ki a fajjod, csak esupa rőndör maraggyon mög a velágon, akkó talán lösz ekkis rőnd.

Mer most ninesen igazi rőnd. Há taiám rőnd az, hogy a lepedővárosiak pijarczot akarnak az ispita elé? Hógyne, hogy aztán oda is posztot kelljön állétani, talán ippen engömet? Dejszen én ee nöm mozdulok innen a nagy pijarczru, a Juli néni mellü. Vagy hát jó van ee mögyök oda ki csúfnak, de csak úgy, ha a Juli nénit is odaparancsúják. No hát csak aztat tróbájja mög valaki!

Aztán mit akarnak még azok a lepedővárosiak, hogy eevigyük aztat a vágószék sarkot a Korona mellü? Ugy la. Hát a vártemplomot ne vigyem odább. Vajjom mit mondott a naecsásagos pógármestör ur a disznótársaságrú, hogy ha ujjan nem vóna, hát muszajna ujjant esinyáni! Na! Eztet mondta a közgyülesbe a disznótársaságrú, pedig azis büdös. Há én mög aztat mondom, hogy ha ujan koronabéli sarkok nem vónának többek is a városba, há ujanokat esinyáni köne, mer a szükségös, a szó legsz rosabb értelmébe szükségös.

Eztet persze a nyavajás czibil nem akari mög-értenyi, dején a szab. kir. eszömmee má régön belátam mer magam is használlom.

No Gergő, te mellik sarkot szeretnéd eepusztétanyi? Ugyi eztet, ahun én állok posztot. Eehiszöm, mer én ezön a sarkon mindétig eréllössen a sarkamra állok és tégöd nagy eréllée bekiserlek. Há mi bajjod, hogy úgy nyügsz, csak ninesen néköd is muszka náthád? No antul jobb ha van, mer akkó legalább egy influjenczát bekésérök, annyivaa is kevesebb lösz a városba. Még is csak mög kökönyörögni ezön a nyomoruságos nyavajás czibilön. Belódujj, mer mer úgy főképeellek; hogy mingyá sarok nekün is eevégzöd, amit az isten rád küdött. Azér hát csak lotty a dutyiba!

A jó vevő előnye.

Segéd: Mennyibe számítsam Ormányi urnak az új öltözetet! *Harmincz* forintba?

Szabó: Ormányi ur — az jóra való ember, jó vevő, az mindig készpénzzel fizet és nem alkuszik le egy krajczárt se. Számítsa neki *negyven* frtba!

Nagy választék.

— Igy, no a rimék már együtt vannak: csak még azt nem tudom eldönteni, vajjon balladát csináljak-e belőlük, vagy olyan kedves kis dalocskát mint a minap?

Borzasztó bosszú.

— Nézd Elta, ott megy az én hajdani franczia-tanárom. Már két hete, hogy elküldtem neki egy kártyát az eljegyzésemről, és ő még most sem gratulált. No hiszen várhat az, míg én *még egy eljegyzésemről* neki kártyát küldök.

Gyengéd czélzás.

Tanító (az erdőmester fiához): No gyerek, van sok nyul a papa kerületében!

Tanuló: Oh igen!

Tanító: Csodálatos! Én még soha egyet se láttam

A szolid ember.

Vidéki apa (egy ismerőséhez, a ki a városban járva ennek fiát is meglátogatta). Tehát ön látta a fiamat? Nos hogyan viseli magát?

Ismerős: Óh az nagyon jóra való, csendes természetű fiatal ember. Úgy szereti mindenki, még az állatok is! Képzelve, egy vörösbegy bejött az ablakán és *odafészkelte a könyvei közé!*

● Miért kedvelik annyira a ●
Horgony-Kőépítő-szekrényeket?
 Mert nem válnak értéktelenné egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szerül szolgálnak, és a hosszú időtartamot tekintetbe véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépítése a szülőknél is kellemes mulatságot szerez és minthogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető. A ki egy kevésbé értékes utánzás vétele által nem akarja maga magát megcsalni az utasítsa vissza minden szekrényt melynek csomagolásán czégünk valamint gyári jelvényünk „a veres Horgony” hiányzik. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.
 Richter F. Ad. és társa, Bécs, Ulica Nibelungen 4.

TAISZ JÓZSEF

Széchenyi tér 12. sz. PÉCSETT. Nádossy-féle ház.

A legmodernebb betűkkel és segédgépekkel felszerelt
 könyvnyomda és könyvkötészet.

Nyomatványraktár.

Mindennemű

könyvnyomdai munkák.

mint pl. körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, számlák, fakturák, táblázatok, nagyobb művek,

név- és címjegyek, béli meghívók, táncrendek stb.

elvallattatnak, s gyorsan, csinosan és olcsón elkészíttetnek.

FÜTSÜNK!

Lehullott az első hólepel a földre.
Fehérré vált a fák elsárguló zöldje.
Zimankós az idő, a láb sárban gázol...
Fűtsön, akinek van a tüzelő-fából!

Ilyen rossz ájásban mit tehet az ember?
Ha a kapun kilép: előtte sártenger.
Jobb ilyenkor otthon fűtött kályha mellett —
Kezdjük meg e nappal az idei telet.

Lám a Jankó már az egész ércben fűtött
Központi rendszerre készítettén a fűtőt.
Innen a centrumból szerte folyt melege,
Hogy abban egyformán kiki kedvét lelje.

De bányászni kell ám a fűtő anyagot,
S nem munkál a bányás, hogyha pénzt nem kapott.

Jó publikum fizess központi fűtésre!

Olyan meleged lesz, hogy nem gondolsz téltre.

A „Veréb Jankó” közkezdveltségü éleclap

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

félévre	3 frt
negyedévre	1 frt 50 kr.

Minden vasárnap gazdag mulattató tartalommal, a helyi és vidéki eseményeket satyvizáló pompás állandó alakok mondókáival fűszerezve jelenik meg a „Veréb Jankó”, mely — közelismerés szerint — a vidéki éleclapok között, úgy elmés tartalmánál, mint ügyes szerkesztésénél fogva, az elsők között foglal helyet.

